

Cristina Canini

De rode wangetjes doen me veel plezier

Kleuterjuf Cristina Canini van De Schom in Genk is een natuurmens. Als kind van een groot gezin van 13 (!) speelde en ravotte ze altijd buiten. “We woonden in een doodlopend straatje. Er was één grote gemeenschappelijke zandbak en een plein waar je kon voetballen. In het bos vlakbij hebben we met de kinderen van de buurt uren gesleten.” Later als leiding van de scouts kwam die band met de natuur weer naar boven. En als juf nu des te meer!

“Buiten spelen is geen tijdverlies, noch bezigheidstherapie,” zegt Cristina meteen stellig. “Kinderen hebben meer en meer nood aan de buitenlucht, aan bewegen en zich ‘los laten gaan’. Ze leren respectvol omgaan met de natuur, ze ontdekken, zijn creatief en vinden er ook stilte.” Cristina vindt voor haar buitenactiviteiten inspiratie via allerlei kanalen. “Er zijn zoveel geweldige dingen om te doen! De kinderen verzamelen boomstammen en bouwen een brug over de beek. Daarna overwinnen ze de angst om erover te gaan. We maken zaadbolletjes voor de vogels. We plukken frambozen. Met bloemen uit een weiland maken we vriendschapsarmbandjes. Ik breng in de activiteiten ook techniek en wiskunde binnen. We nemen potjes mee naar het bos om takjes en stenen in te stoppen die erin passen, dus dan zijn we al aan het meten. Of ik laat ze blaadjes zoeken en die van groot naar klein uitstallen. Of stenen langs een meetlat leggen tot een bepaalde lengte. Op

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Rudi Van Beek

die manier wordt er heel veel geteld en gemeten zonder dat kinderen het door hebben. Weet je, in één buitenactiviteit zit al gauw de helft van de ZILL-doelen!”

“Wat ik ook merk is dat je bij het buiten spelen en leren veel sneller samenhang krijgt in de klasgroep. Ik geef hen opdrachten en ze werken heel vlot in groepjes samen om tot een oplossing te komen. Je ziet bij sommige kinderen ook andere capaciteiten naar boven komen dan puur leren. Als kinderen met rode wangetjes naar huis gaan, als ze echt genoten hebben, dan doet me dat zo’n plezier. Dan heb ik mijn doel bereikt.”

Het groene karakter werd doorgetrokken in de hele school. De ouders en het schoolteam bouwden een buitenklas met afdak. Ze maakten een blotevoetenpad. Er is een schooltuin en een heus ‘crossbos’ achter de lagere school waar de kinderen kunnen ravotten en in de bomen klimmen. Cristina en haar collega Sandra waren de grondleggers van de groene speelplaats. “De hete tarmac is eindelijk weg! Er kwamen jonge boompjes en bloemperkjes. De kinderen hebben zelf mogen helpen.” Haar enthousiasme en groene hart sijpelde door tot het Limburgs Provinciaal Natuurcentrum. Zij riepen Cristina uit tot ‘duurzame durver 2023’. Benieuwd wat zij en De Schom nog in petto hebben.

Ik breng in de buitenactiviteiten ook techniek en wiskunde binnen.

Via het buiten spelen en leren krijg je veel sneller samenhang in de klasgroep.

